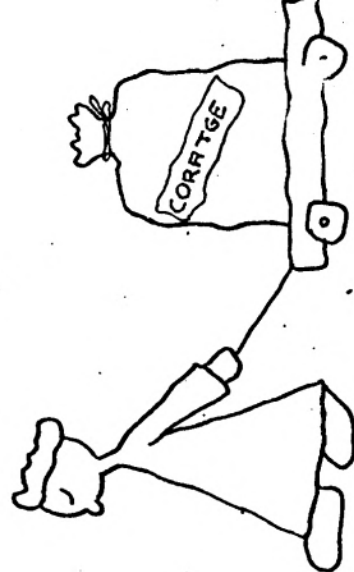
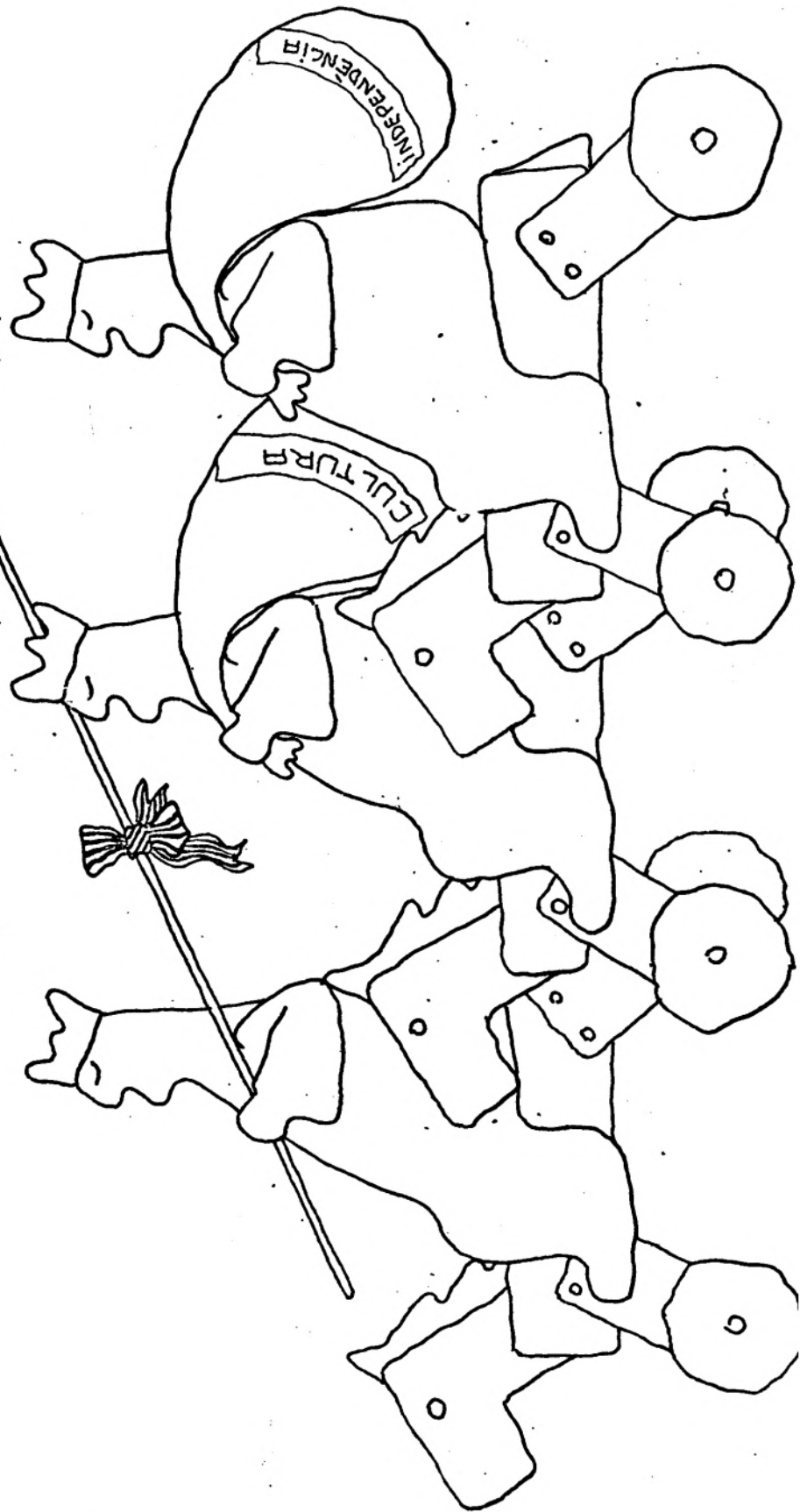

Fior de card

SANT LLORENÇ DES CARDASSAR

desembre de 1979

manifest

Els membres del GRUP INDEPENDENT DE SANT LLORENÇ que no tenen càrrec de regidor manifesten:

- 1er.- Que es van presentar a les eleccions municipals amb un programa que pensaven complir.
- 2on.- Que després de coneguts els resultats, van creure que l'única oportunitat de dur-lo a terme era juntant-se amb el PSOE i amb el GRUP INDEPENDENT DE SON CARRIÓ.
- 3er.- Que van acordar votar per batle al candidat del PSOE amb la condició que es complissin uns pactes, que eren molt semblants a l'esmentat programa.
- 4rt.- Que consideren que aquests pactes no s'han respectat i que no veuen possibilitat de que es compleixin.

Per tant, renuncien al càrrec de regidor que els correspon i el posen a disposició de la Junta Electoral que pertoqui per tal que sigui cobert de la manera que marqui la llei.

Com a conseqüència, alliberen a Mateu Girart Pont de tots els compromisos que el lligaven amb el grup i el deixen en llibertat d'actuar de la manera que cregui més convenient.

Sant Llorenç des Cardassar, 15 de desembre de 1979

Antònia Garcia Servera, 41.232.782
 Bartomeu Massanet Gayà, 41.340.382
 Josep Santandreu Sansó, 41.285.017
 Joan Riera Bauzá, 41.277.631
 Guillem Soler Riera, 41.367.786
 Joan Tous Fullana, 41.353.707
 Andreu Amer Artigues, 41.350.837
 Antònia Servera Matamalas, 42.999.518
 Bartomeu Galmés Mlodrà, 41.352.308
 Margarida Jaume Soler, 78.172.337

BOSCH I MASSANET
 sastres

pça. mercedaris, 1-1r-2a
 tel 21 52 65
ciutat

sucursal al
 carrer de la creu, 9
sant llorenç des cardassar.

Francisco Umbert Perelló
CA'N XESC

Reparaciones Eléctricas del Automóvil

c/. Clavel, 20 — Teléf. 56 90 67
 SAN LORENZO (MALLORCA)

Potser, un dia de Nadal xalocós i humit és un bon dia per contar historietes insignificants. I potser és bon dia perquè entre allò de "pau, fraternitat i joia" de les festes, i "l'any nou, vida nova" que s'atraca, per ventura, permeten certes llibertats que, agafades un altre dia qualsevol, sense més ni pus es començarien a inflar fins al punt de motivar una citació judicial signada pel Sr. Batle, o déu sap què. Bé, a n'això m'ho contaren a mi fa un parells d'anys i succeí a finals de l'Edat de Bronze, ara déu fer prop de tres mil anys; data suficientment allunyada com perquè la contarella no pugui despertar rares suspicàcies d'aquelles que tanta polseguera mouen i acaben amb un no-res.

EL TRIST DESTÍ D'UNA BIBLIOTECA

Era una nit com qualsevol altra; però a un indret determinat del poblat hi havia una animada reunió, la gent de la qual era vinguda des de tots els racons de la contrada, vull dir que hi havia, al manco, representants de cada talaiot, vaja, per entendre'ns, les forces vives de la rodolia; com és de suposar tots anaven vestits de manera quasi grollera -era la moda- i a més portaven barba i llarga cabellera (problemes tècnics, els pobrets encara no coneixien aquestes sofisticades màquines d'aftaitar que xuclen a l'arrel del pel). Alguns dels reunits duïen fins i tot taques d'oli, que llavors no era com ara, llavors tenien un altre significat; quan una persona volia destacar, si aspirava a ésser el cap talaiòtic (una mena de batle d'aquell temps), no era necessari que es compràs mitja dotzena de mudes de roba de marca ni anar encorbatat cada dia (fou un invent molt posterior; llavors, deia, bastava que es fes una taca d'oli a la part dreta de la pitera, sobre la pell de bè, i tothom entenia perfectament el que volia dir.

Tots els cronistes s'avenen a l'hora de mostrar l'optimista de la reunió; ben prest s'havia de votar una "nova"(?) Assemblea (una mena de consistori actual) i els representants anaven fora corda i amb llengua falaguera a l'hora de fer promeses.

Tots hi vingueren a bé; la creació i manteniment d'una biblioteca en el nucli talaiòtic era necessari per aixecar el nivell cultural de la població: "farem lo que estigui en ses nostres mans, si entram" (pareix ésser que aquest "entrar" es refereix a la "nova"(?) Assemblea).

Es creà un patronat (nom que es dona a les institucions que tenen per objecte de protegir quelcom), arribaren les dites eleccions, sortiren elegits determinats representants talaiòtics (cinc dels quals eren a la reunió esmentada i dos d'ells membres del patronat), s'armà una rifa per cercar "pedrus" (eren els duros d'un temps) i ... el patronat presentà la sollicitud per tal de crear la biblioteca, però... quasi sempre surten emperons i passà els que solia ésser costum, el vent se n'havia duit els mots de l'optimista reunió i a més, uns deien groc aquí i blau allà; res, un desgavell, coses d'aquell temps (avui sortosament la cultura ens fa superar certes coses).

Quina va ésser la decisió de l'Assemblea?. Els cronistes d'aquell temps, gravat sobre pedra, ens deixen notícies bastant contradicòries. Uns diuen que l'Assemblea, fent un ou de tres vermells, es va mostrar extraordinàriament generosa, car de cara a l'any que entraria no en muntarien una, no, si no dues de biblioteques, una pels nins i l'altra pels grans. Altres cronistes són una mica més pessimistes i deien que era una diplomàtica manera de llevar-se les arestes de damunt.

I la realitat, quina va ésser?. Va restar molts de segles soterrada, però a la llum d'una incessant i seriosa investigació històrica, ja fa temps que es sap: l'Assemblea fou ben generosa i creà les dues biblioteques. Una a l'escola (que no era més que varies coves ben plenes d'allotons); es compraren un munt de llibres i es depositaren en una cova tancada amb pany i clau; cada dia l'obrien en temps de classe, quan els allotons o bé tenien feina o bé disfrutaven la "mitjoreta" de recreu, el que feia que, descomptant cassos realment extraordinaris, la cova romangués més buida que l'estómag d'un que fa quaranta dies que dejuna. Amb el temps alguns dels llibres es podriren i tots els altres desaparegueren.

I la dels grans?. També s'obri, una inauguració de pinyol vermell; caramulls de llibres i variades revistes. Als primers dies aiximateix hi anava gent, però passada la lògica curiositat, i com que ningú mai no es va preocupar d'animar-la també romangué tant o més buida que l'altra.

D'aquesta manera l'Assemblea "havia complit" obrint-les i "havia disfrutat" (no mancaren lamentacions) tancant-la, car ja tenia l'arma que les generacions posteriors d'Assemblees de segur havien d'agrar: la manca d'acceptació.

I d'aquesta manera s'ha anat repetint una i una altra vegada, devers tres mil, el següent diàleg:

+ Sr. Batle, mirau, som un grapat de joves talaiòtics (això anava variant segons el temps: fenicis, romans, bizantins...) que, vistes les actuals necessitats, creim amb el deure de muntar una biblioteca activa

+ Ah, allotets!, veniu a les meves; jo també la veig a la necessitat, pens com vosaltres, i si de mi depengués... però heu d'ésser raonables i heu de comprendre que això no és possible perquè anys enrera se'n va obrir una i la van haver de tancar per falta de gent. De totes maneres, m'agrada molt la vostra iniciativa, joves com vosaltres, amb aqueixes inquietuds fan créixer el poble. I ara perdonau-me, però com veis tenc moltes feines (les feines eren, per exemple, fer un truc).

guillem pont

recull DE COSES PER A CREMAR AL FOGUERQ DE SANT ANTONI

- La moral puritana i malaltissa que jutja els actes de les persones sense conèixer les seves motivacions.
- Les persones que, com únic alicient per seguir vivint, porten l'odi.
- Totes les institucions que tenen els seus estatuts com a dogmes de fe.
- Les persones que creuen que només elles tenen tota la veritat.
- L'església catòlica que fins ara fa poc temps ha col·laborat amb el règim polític intentant mantenir a la gent conformada i submissa.
- La societat capitalista, on totes les persones només són instruments de feina.
- Tots els valors establerts que fermen la llibertat i no deixen pas a la imaginació, que tant de bé ens faria a tots.
- La televisió, que ens fa una rentada de cervell i és utilitzada per la societat capitalista i ens crea necessitats superflues.
- Les persones que tenen unes idees i per conveniències no són conseqüents amb elles.
- Tot el que ha col·laborat a fer de la vida una lluita cruenta amb l'homa mateix.
- L'escala tradicionalista, que intenta crear persones que rendeixin culte als doblers i que estiguin al servei del capitalisme.
- Les persones que davant una súplica feta a mitja veu responen amb canons i escopetes.

antònia servera

nota

En compliment de lo disposat a l'article 24-1 de la vigent Llei de Premsa i Imprenta, Flor de Card fa saber:

- Que es distribueix gratuïtament entre els socis interessats del Card Centre Cultural, i que les despeses de l'edició es compensen mitjançant aportacions voluntàries dels esmentats socis.
- Que el director de la publicació és En Bartomeu Domenge i Amer.
- Que l'edita el Centre Cultural Card, els directius del qual són: Guillem Pont Ballester (president), Margalida Jaume Soler (secretària), Eduardo Perales Morillas (tresorer), Antònia Garcia Servera (vocal secció artística), Antoni Sansó (vocal Escola de Mallorquí), Bartomeu Massanet (vocal Card en Festa), Josep Cortès (vocal Flor de Card) i Antònia Pont (vocal excursionisme).

carta ALS REGIDORS DE L'AJUNTAMENT DE SANT LLORENÇ
I SON CARRIO.

Senyors regidors:

M'ha vingut la idea d'escriure aquesta carta, ara que han passat aquestes festes d'unitat i de pau, perquè prest farà nou mesos que ocupau el càrrec.

Esper que hàgiu passat bones festes i que en llegir a - questa carta vos trobeu amb ganes de seguir fent feina amb gust i honradesa, que és lo que vull pensar que estau fent, però perdonau si vos dic, sense que sigui la meva intenció desanimar o criticar algun de vosaltres, que ja començ a estar cansat i a trobar-me malament dins el nostre poble i la seva democràcia.

Me trob malament perquè jo no confiava que després de les famoses eleccions municipals hi hagués tan poca diferència amb lo que teníem abans, i més amb un batle socialista! Jo m'havia fet il.lusions, sobretot després de llegir que de mocràcia era que el poble intervé, participa, predomina, maneja el govern del poble i del país, i ja que tots vosaltres vos presentàreu com a demòcrates, esperava veure un poc més de canvi. A lo millor tendreu un poc de raó si deis que nou mesos són molt poc temps per a conseguir un canvi gros; jo vos dic que pot esser ver, però vos deman que no dormigueu massa, perquè el temps corr depressa.

A vegades deim coses i a la llarga ens penedim o ens equivocam, però encara que segurament em sabria molt de greu equivocarme vos vull dir, aquí, a tots vosaltres regidors que crec que el poble en general comença a trobar-se com jo. El poble (la gran massa, com li agrada dir al nostre batle), no sol dir res mai, o si ho diu, no ho sol fer davant els interessats. La gent es sol conformar, moltes vegades per la seva ignorància, amb lo que fan els que estan davant, però si un dia se temen que són enganyats o que toca donar-los molt més, solen enfadar-se i canvien molt aviat d'idees.

Tot això ho dic, senyors regidors, perquè si començam a sentir que "amb en Franco vivíem millor" o que "fa falta un altre militar", etc., i això, senyors regidors, encara que mos sàpiga greu, comença a sentir-se, i no precisament en boca dels franquistes, sino de tota classe de gent, sols vosaltres i els governants tendreu la culpa. I és que el poble, la gent, el país no es troba bé dins aquesta democràcia que tants desitjam.

Vos deman, si això pot ajudar a fer la feina millor, que vos entereu si el poble troba que ho feis tot bé, si es troba a gust amb lo que feis i amb vosaltres; i quan dic el poble em referesc de l'infant fins al més vell, i no sols aquests que sabeu, sigui per interessos, amistat o família, que vos diran que ho feis bé. Als programes que presentàreu pens que oferíeu molt més, i que si ho heu de fer tot, vos queda encara molt per fer.

Crec que la manera de fer tot això no és dimitint o fent

.../...

.../...

dimitir regidors, sinó fent feina tots junts i units, deixant a un costat els interessos de cada un o de partit i mirant els interessos del nostre poble, que tots el volem veure millor.

Amb la voluntat de que aquesta carta no hagi ofès a ningú, que crec que qualsevol que es digui demòcrata no es pot sentir ofès de sobre l'opinió de qualsevol persona, sinó més bé content de que tractin d'ajudar-li amb la seva labor, sigui amb crítica, consell, etc., vos don les gràcies per haver llegit aquesta carta i vos desitj un bon any 1980.

Antoni Sansó

POESIA

Veren caure, com gotes, les hores
esclatant, una a una, amb sò a buidor.
Tal volta, de solitud ferides,
enyoraven d'un cos la suor
i desitjaren qualque nit amb ràbia
que unes masclles mans les prenguessin mides.

Pot ser sentiren com queien de les parets
closques de calç de mil emblanquinats.
I veren, qui sap si fredament,
al temps engroguir aquells retrats
de cares antigues i eixutes
roegats pels anys i per les rates.

Fins que un dia qualsevol,
nigulat o ple de sol,
despertaren
i se n'adonaren
que eren velles.

Primer morí una; l'altra es consumí.
De les dues germanes quedà un record dolç;
un gran llit que cap home tastà;
una ribella qui ni un pecat va rentar;
un canterano vessant llençols blancs
i aquell Sant Crist, tot ple de pols.

Som a la vida
el que una mosca al vidre.
I llenec, amic, fent brunzir les ales
per traidores transparències
desertes de sortida.

He contat tantes vegades
la història de la meua vida,
que ja no sé si la record de veres
o si sols record les paraules amb
què la cont.

bmeu. matamalas

espipellades

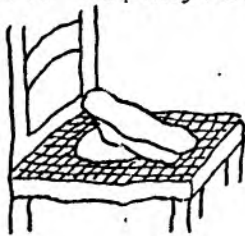
Diu el poeta:
M'agrada xerrar i anar errat
i rectificar.
M'agrada pegar un esclat
si el peg per volar.

A un ple de no sé quan hi havia, entre altres coses, dues propostes: fer una biblioteca municipal i il·luminar el poliesportiu. La primera es va deixar per l'any qui ve. La segona, al cap d'una setmana ja estava feta. Tot és qüestió de preferències.

Afegitó: La primera beneficiava a un quatre-cents al.lots. La segona a dues o tres dotzenes d'a - dults. Però ja se sap, els al.lots no remuguen.

Inexplicablement, i al contrari de lo que opinaven tots els observadors i comenta - ristes polítics de Les Illes, la llebre no va botar, i el nostre batle no va esser elegit Secretari General de la Federació Socialista Balear del Partit Socialista Obrer Espanyol. Què hem de fer? Pacència.

Ja sé que no és una notícia d'aquest més , però la vull dir perquè al manco quedi es - crita: El mes passat els funcionaris de l'Ajuntament feren vaga. Enteneu-me bé, eh? Els municipals també són funcionaris. I no hi emporta que em digueu que no en fan mai; aquesta vegada va passar a quasi tota Ma - llorca.

Un consell.

Si cap dia s'esdevé que teniu uns dobbers que no sabeu que n'heu de fer i decidiu comprar un solar per fer-hi una casa, enterau-vos bé abans de res si el solar que us interessa es - tà dins una urbanització o una parcel·lació. Us estalviareu moltes passes a GESA i molts de dobbers a la butxaca.

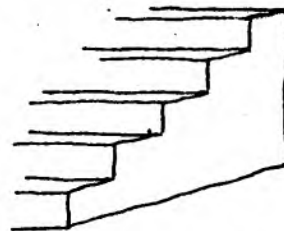
El garatge que hi ha vora la plaça de la discòrdia (Pou Vei) pareix que ho té be amb els municipals. Tot el carrer està sempre ple de cotxes a cada banda i si un vol passar no li queda més remei que fer maniobres. Pareix que això no acaba d'esser "lo seu". No ho trobau?.

Frase escoltada:

"El fet d'esser elegit democràticament no presuposa que un sigui demòcrata".

Llàstima que els Independents no ha - gin durat quinze dies més. P'els Reis farà un any que van decidir fer llis - ta i al manco haguessin pogut brindar pel futur del poble, o per la democrà - cia, o p'el batle, o per l'Ajuntament, o p'En Suàrez, o p'el Rei o per la ma...

J. cortès

poble i opinió

L'altre dia estava escoltat la radio, concretament el programa "temps per viure". I va parlar en Miret Magdalena que és un home especialitat en Religió i moral humano-Cristiana.

La seva idea és que "la paraula del poble és de tanta o de més importància que la dels superiors" per això en el programa se va fer una enquesta sobre quines idees tenia el poble sobre Jesús i això me va agradar bastant i me va venir la idea de fer una enquesta en el meu poble ja que els nostres majors només van a missa i quan les parles segons de quines coses mos diuen: això hò heu de deixar anar, voltros feis bonda.

Crec que de ses dues preguntes que faré, més o menys, per a mi sé la resposta, però ja veurem.

- 1- ¿Creis que després de la mort hi ha res més o sia un cel i un infern?
- 2- ¿Quin sentit té la vostra vida damunt això, (Viviu per una recompensa? si aquí he estat bo després en el cel...).

Un jove de 16 anys:

- 1- No, potser sia materialista, però no ho puc tocar, ni ha donat senyals d'ésser-hi (És una cosa que no me preocupa massa).
- 2- Jo no visc per una recompensa. Lo que se religió ens posa con a lo ben fet i lo mal fet, es una asumpta molt discutible, o sia un exemple de vida per definir i fer-ho a la nostra manera, ja que sa meva conciença em diu lo que he de fer i no solo anar en contra d'aquesta, i si un cas hi vaig és en contra de sa meva voluntat (per influencias de sa societat). Tornant en es tema no visc per una recompensa sinó per sentir-me bé amb mi mateix i amb sa meva conciença.

Una joveneta de 16 anys:

- 1- Som nosaltres mateixos que ens feim aquest cel i l'infern.
- 2- Viure en la il·lusió de cada dia aprendre unes coses noves i segons quines fer-les.

També esper que de cada dia que passa nos facem un món millor per viure una vida sense tant de negoci i nuquem viure com a gèrmens.

Un jove de 17 anys:

1- No ho sé ho tenc molt ambullat, me senbla que s'home moltes vegades hi creu per por, davant sa mort, independentment que eixistesqui o no, me preocupa poc.

2- Lo que no podem fer cap dels homes, crients o no creients, és posar-nos mans aplagades, amb una actitud passiva davant la vida, jo crec que es sentit de sa vida del ser humà és fer un món millor aquí a la terra, ja que hi ha moltes coses per fer.

Un jove de 18 anys:

1- Jo crec amb el cel i l'infern d'aquest món.

2- Per aconseguir l'amor i la comprensió de tots però unes vegades és impossible per falta de llibertat que és una de les coses que ens frenen més.

Una jove de 20 anys:

1- No hi crec, però seria molt herós i m'agradaria que hi fos per les persones, que ho han passat malament o sigui pels oprimits del governs pels que passen fam, defectes físics etc.

2- No, esperar una recompensa, és per estimar-nos i fer-nos el bé uns als altres.

Un jove de 25 anys:

1- Sí, com a cristià que som, hi crec profundament. S'home té dins ell una fam de felicitat que mai podrà assaciar en aquesta vida, però, crec que arribarà un dia que ets homes serem plenament feliços, ja que Déu és un Pare bo i com a tal no és estrany que vulgui lo millor pels seus fills.

2- Crec que el Cel no és altra cosa que disfrutar plenament ses experiències bones, pau, alegria, amor, fraternitat, bé, amistat, felicitat,...etc.- que ja tastam a la terra de forma limitada. El Cel és es món nou i s'home nou que Jesucrist ha vingut a nunciar i a començar. Es fet que Ell ressucitès, es per mi sa millor garantia de què un dia arribarem en aquest món nou que esperam.

Ara bé, és ja des d'ara que ets homes hem de treballar per llevar

de dins el món i de dins noltros mateixos tot es mal que hi ha, a fi -
de construir amb so nostre esforç i amb s'ajuda de Déu aquest món nou -
de què parlam i del que en participarem juntament amb tots aquells -
homes i dones que abans o després de noltros s'hauran esforçat per fer -
-lo possible.

Una dona de 29 anys:

Nota: coincideix amb la resposta de la jove de 20 anys.

Una dona de 34 anys:

Nota: coincideix amb la resposta del jove de 18 anys.

Una dona de 39 anys:

- 1- De petita i fins ara que tenc 39 anys hi havia creigut però les -
coses que he sentides m'han fet dubtar i me pareix que ja no hi és.
 - 2- La visc sense esperar recompensa. Lo principal per jo és aquí tenir
amistats sinceres i fora mentides.
-

Una dona de 60 anys:

- 1- Crec que hi ha aquest cel i l'infern, perquè després d'haver sentit
l'Evangelí, me format la idea de què això és l'amor i és una cosa que
no es pot veure. També crec que un dia nos tornarem veure amb els -
nostres avant-passats.
 - 2- Visc esperant aquesta recompensa. Però la nos hem de fer o començar
en aquesta terra. Jo procur viure segons les nevés idees però moltes -
vegades no faig lo que hauria de fer per anar a la terra desitjada.
-

Un home de 60 anys:

- 1- Sí, crec que hi ha aquest Cel, però l'infern el tenc duplós per sa
meva idea sobre Déu de que és tan bo i crec que després de la mort hi
ha aquest judici, pot fer canviar ses persones per arrèpentir-se de -
veres si han fet res mal fet.
- 2- Procur aquí ser bo amb les persones amb que, dia a dia, vaig visquent
moltes vegades és imposible, però ho intent per després anar a la terra

promesa si m'és just que hi pugui entrar. (Sempre s'ha de començar a la terra)

Una dona de 74 anys:

1- M'ha contestat que ouia que no hi havia res més. El cel i la terra les feim aquí.

2- Quan una persona fa bé a una altra té el cel, i si fa el mal té l'infern.

Resum:

- Ni ha que pereix que això no les preocupa i segurament es perquè no han trobat ningú que les pugui informar, o també que ells no són preocupats de cercar una resposta als seus dubtes.

- Hi ha un determinat grup de persones que s'interessa per un món, millor a la terra, però no saben com expressar-se i fer feina per aconseguir aquest món. I també alguns que ho fan, se troben amb moltes dificultats i avegades se desanimen, però a la llarga se tornen refer i aconseguixen canviar alguna cosa.

Bàrbara Mesquida.

ES RACÓ DE SA PADRINA

J. Roselló

Petenera petenera,
petenera em diu tothom,
qui em va posar petenera
no em va sobre posar es nom.

Jugant a estira i amolla
me vaig engrunar un dit;
oh quin jove tan polit,
ja faríem bona colla.

Mu mareta ja m'ho deia:
fii meu, no vagis de nits,
que sense tenir euveies
tendràs anyells i cabrits.

Clavellina, clavellina,
me vols dar un clavellet,
que aquí hi ha un jovenet
que per tu plora i suspira.

És més mal no voler que no poder.

Pagès nou fa molt de renou.

No mata mal si no ha arribat s'hora.

D'es parents no se'n poren decantar.

ses matances -II-

francesc Clapés

Dalt d'es sòtil ja havia preparat uns quants llits per dormir quan hi havia tanta gent. Havíem de fer cap i peus. Es nins de Ciutat no tenien son, amb s'alegria de ses matances. Plorinyaven perquè deien que no els cridarien per veure matar es porc.

- Si, fill meu, no ploris. Ja te cridarem demà de matí.

Devers les tres de sa nit se desperten:

- Mumare, que ja és hora?

- No, fill meu, encara és molt prest. Dorm, ja te cridaré.

A les cinc i mitja d'es matí, sa campana grossa de l'Església s'escolà comença a tocar sa Missa Primera. Es padrins s'aixe quen a cridar sa gent:

- Al.lots, ja han tocat sa missa. És hora d'aixecar-se.

Com que en aquell temps no hi havia llum elèctric, sinó que cremaven es llum d'oli i carburo, es cafès de Sa Plaça ja tenien obert, sa cafetera en marxa, anàvem a pendre cafè i sa llum d'es dia començava a venir.

Arriben ses fies, i "Sa Budellera", una madona que teníem llogada ja tenia preparada sa banqueta, ses gatoves i un poc de llenya en es carrer per fer foc, perquè hi havia una gran gelada i feia molt de fred. Arriben ets homos:

- Que mos hi posam!

Obrin sa soll i es pobre animal surt, no sap a on va. Ets homos l'agafen i el posen damunt sa banca. Es matancer ja té s'acorador amb sa mà. Venga grunys i crits! Es nins ja s'han aixecat per veure matar s'animal:

- Que no li agüantes sa cova?

- No, perquè me fa por.

Sa madona que se cuida de fer nets es budells està preparada amb un gran devantal d'es Candelari, es ribell amb brec, per rebre sa sang de s'animal. Una vegada mort comencen a encendres ses gatoves i a socarrar es porc i a fer-lo net.

Una vegada es porc socarrat, net i ben afaitat, surt sa padrina amb un plat blanc de pedra, ple de figues seques i amb una botella d'anís, palo i conyac. Comencen a obrir es porc i ja li veuen sa xuia i comencen a brindar.

- Molts d'anys, padrins. Que el vos pogueu menjar amb salut i alegria!

Responen tots:

- Amen! Que voltros ho vegeu!

Sa "cova" d'es porc sa passetja correuent darrera un i darrera s'altre riguent:

- Jo no la vull!

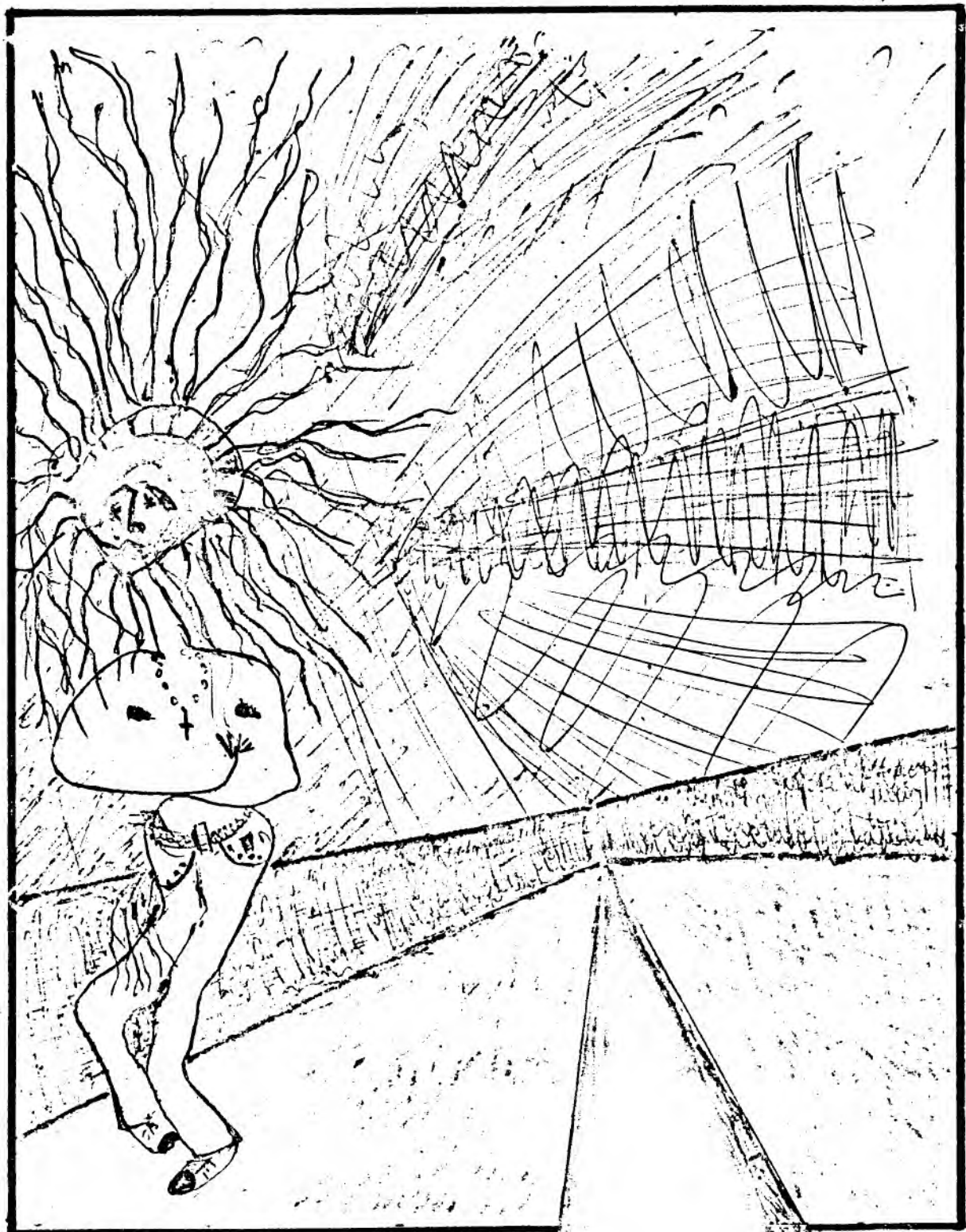
Es més que ve, si Déu ho vol, seguirà.

d'home

d'career

i

et

en comuni

Les llums enceses permeten
la confusió gris, Violeta
amb línies negres,
fugaces - enceses

galactiques, unes
cosmiques altres

de cap a cap d'any

En aquesta plana trobareu les activitats recreatives que han fet les entitats llorencines durant l'any 1979.

card

ESCOLA DE MALLORQUÍ

Igual que el curs passat, dos dies a la setmana es fa un curset dedicat a l'ensenyament de la nostra llengua. El següen una vintena d'alumnes.

REVISTA FLOR DE CARD

Encara que alguns han intentat matar-li les pucses, aquesta revista ha fet les tirades previstes de cap a cap d'any, arribant mensualment als lectors. Cal destacar que els nous subscriptors han superat amb molt avantatge als que s'han donat de baixa.

EXCURSIONISME

- 19 i 20 de maig feren una acampada a Betlem.
- 9 i 10 de juny, excursió a Deià.
- 23, 24 i 25 de juny, excursió a Menorca.
- 12, 13 i 14 d'octubre excursió a Lluc.
- 15 i 16 de desembre excursió al Puig Roig

CARD EN FESTA

Aquesta secció ha organitzat un curset d'aprenentatge de balls mallorquins que començà el mes de Novembre amb una classe setmanal. Hi participen una cinquantena d'alumnes.

A partir de Desembre també se'n començà un de guiterria, bandúrria i llaüt.

Una representació del grup ha ballat tot aquest any les Jotes de Sant Antoni a l'obra d'En Joaquin, acompanyant la Capella de Manacor.

A més ha fet les següents actuacions:

- 16 de gener, revetla de Sant Antoni a La Salle
- 27 de maig, Festes de Primavera a Manacor.
- Maig, aniversari Vè, a Sant Llorenç.
- 23 de juny, Festes de la barriada de Sant Joan de Ciutat.
- 22 de juliol, festes del Port de Manacor.
- 10 d'agost, festes de Sant Llorenç.
- 12 d'agost, festes de Son Massià.
- 14 d'agost, festes de S'Illot.
- 24 d'agost, festes de Capdepera.
- 8 de setembre, festes de la Mare de Déu Trobada.
- 16 de setembre, Trobada a Sóller.
- 30 de setembre, aniversari de la bendició de la Capella de Son Negre.
- 7 d'octubre, Festa d'es Botifarró a Sant Joan.

ARTÍSTICA

S'han fet dues exposicions

9 i 10 de juny: Margalida Riera i Antònia Bauzà.
Ceràmiques.

Festes de la Mare de Déu: Gabriel Mestre Oliver.
Olis, dibuixos, aquarel·les.

.../...

.../...

centre d'esplai

Durant els mesos de juliol i agost es feren dos campaments a Sant Josep.

Amb motiu de l'any internacional de l'infant es feren les següents activitats:

- Dia 30 de novembre, conferència a càrrec d'En Bernat Vicenç.
- Dia primer de desembre, cinema infantil.
- Dia 2 de desembre, trobada a Alaró on hi participaren nins de tota Mallorca.

El dia 29 de desembre es va fer una excursió a Andorra. Hi anaren unes 20 persones.

futbol

Després de molts d'anys, l'afecció al futbol torna estar a primera fila. La prova més clara és que aquest any hi ha quatre equips federats que militen a 2ª regional, infantils, alevins i benjamins. Dels quatre destaquen els alevins, que amb vuit partits jugats encara no n'han perdut cap i, sense haver rebut cap gol, n'han mercat trenta.

basquetbol

Només fa dos anys que el nostre poble té equip federat. Enguany està al grup infantil femení.

tenis

Durant les festes de Sant Llorenç es va inaugurar el poliesportiu amb un torneig que fou guanyat en el grup A per Jaume Ferrer, i en el B, per Joan Soler. Durant les festes de Nadal n'han començat un altre amb dues categories: masculí i femení.

centre musical

CORNETES I TAMBORS

- 6 de gener, cavalcada dels Reis.
- 20 de febrer, als darrers dies a Cala Millor.
- 12, 13 i 15 d'abril, a les processons de Setmana Santa.
- 7 i 8 de maig, cercaviles a les festes de Son Carrió.
- 14 de juny, festes de Sant Antoni a Artà.
- 14 de juliol, desfilada pel Port de Manacor.
- 16 de juliol, processó a la festa del Carme del Port de Manacor.
- 14 d'agost, a les festes de s'Illot.

LA BANDA

- 16 de gener, carrosses de Sant Antoni.
- 12, 13 i 15 d'abril, processons de Setmana Santa a Sant Llorenç.
- 7 i 8 de maig, dos concerts a les festes de Son Carrió.
- 9, 10 i 11 d'agost, dos concerts per les Festes.

.../...

.../...

- 2 de setembre, a les Festes de Felanitx.
- 8 de setembre, concert per les Festes de la Mare de Déu.
- 25 de novembre, concert a l'església per la festa de Santa Cecília.

MAJORETTES

- 22 de juny, primera sortida, a les festes de Son Servera.
- 14 de juliol, al Port de Manacor.
- 28 de juliol, festes de Ca'n Pastilla.
- 9, 10 i 11 d'agost, a les festes de Sant Llorenç.
- 14 d'agost, a s'Illot.
- 2 de setembre, a les festes de Felanitx.
- 8 de setembre, desfilada per les festes de la Mare de Déu Trobada.

caça

Tan sols una tirada al colomí per les Festes de Sant Llorenç.

parròquia

A més de les activitats diríem "normals" o de sempre, com són per exemple, Ses Beneïdes de Sant Antoni i de "senyorets" per Sant Blai, Sa Festa de Ses Mares Cristianes, Sa Setmana Santa, el Corpus, Sant Llorenç, la Mare de Déu Trobada, Nadal..., podríem destacar:

- Organització de la Colcada del Reis.
- Vàries xerrades a la gent major.
- Excursions amb els nins i nines del Catecisme; amb joves i al.lotes, i una a Cabrera per a tothom.
- Un campament en el mes d'agost a Cala Mitjana (Sa Duaia) amb nins de setè d'EGB.
- Una tómbola per ses Festes del poble.

Volem destacar a més de tot això que s'ha seguit la Catequesi amb els nins i nines de primera etapa d'EGB, amb unes celebracions a la parròquia, a les quals hi assistien un grup de pares.

El 20 de desembre, el Sr. Bisbe va venir a confirmar un grupet de 22 joves i al.lotes que s'havien preparat durant més d'un curs. També s'ha de dir que la parròquia forma part del Patronat pro-biblioteca.

I per acabar aquest breu resum diríem que això són unes activitats externes, i que els fruits són difícils de mesurar ja que ens movem dins uns terrenys en què hi tenen poc que veure els pesos i les mesures.

g. quina

NOTES DEMOGRÀFIQUES

Entre Sant Llorenç i Son Carrió, durant l'any 1979 hi ha hagut 53 morts, dels quals hi havia 4 estrangers, i 40 naixements. Per tant, idè, de fet, hem fet nou peresones de que bres.

exposició

Ens hem temut que En Joan Riera Bauçà -En Joan Moreno- farà prest una exposició. L'hem fet de veure perquè ens ho confir^{mi} i doni detalls:

FLOR DE CARD.- Quan i a on serà?

JOAN RIERA.- D'es 15 an es 27 de gener a s'Ajuntament de Manacor, per ses festes de Sant Antoni.

F.de C.- Quin material has emprat i quins temes tocaràs en aquesta, sa teva primera exposició individual?

J.R.- Quasi tot seran dibuixos en tinta xina. Per ventura hi aficaré qualque aquarel·la. Es tema seran ses torres de de fensa i cases fortificades de ses comarques de Sant Llorenç, Manacor, Son Servera, Artà i Capdepera. N'hi haurà una trentena.

F.de C.- T'ha duit molt de temps preparar aquesta exposició?

J.R.- Devers dos anys, però... només hi anava es diumenges de matí si feia bon temps.

F.de C.- Com fas aquests dibuixos?

J.R.- Primer ho dibuixava en llapis del natural a un bloc, i llavors ho passava en net a un altre paper. Ara ja ho faig directament an es paper definitiu.

F.de C.- És sa primera exposició que fas?

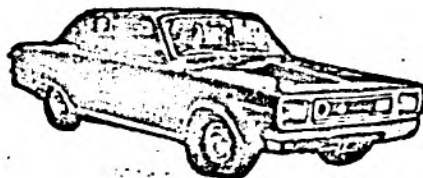
J.R.- Individual si. En vaig fer una de col·lectiva a Sant Llorenç per ses festes de la Mare de Déu Trobada l'any 1978.

Idò que hi hagi sort. A veure si ho vens bé i en fas una altra prest a Sant Llorenç.

j.c.

AUTO - ESCUELA GILI

DIRECTOR: PEDRO GILI TOUS
Cl. Gran Via. 42 - Teléfono 50 22 31
ARTA (Mallorca)

ELECTRODOMESTICS

I
FONTANERIA

ORDINAS - FEBRER

Major, 22 - T. 569100

LA EQUITATIVA

assegurances

ALFA

màquines de cosir

BERNAT POLIT

Cardassar, 17

concepto de patria

a) El hombre nace en un territorio del mundo, con unas condiciones determinadas de situación, clima, etc. que condicionan su vida a unas costumbres parecidas.

b) Con el transcurso del tiempo se fueron formando colectividades, con idioma costumbres y tradiciones.

Este conjunto de circunstancias dan lugar al concepto de Patria, ya que los que lo forman ven en todo momento condicionada su vida a la actuación de los demás.

c) La Patria pues, puede ser integrada por Países, antiguos Reinos o Regiones que presentan algunas características determinadas, de idiomas, costumbres, etc, pero el conjunto de todos debe tener:

- 1.- Una idea de constituir una Nación y Patria común.
- 2.- Un idioma nacional oficial sin excluir los dialectos o lenguas regionales.
- 3.- Un símbolo o bandera común, además de otros símbolos particulares.
- 4.- Un Ejército único para la defensa de la Patria.
- 5.- Unas fuerzas de Orden Público unidas, además de algunos organismos tradicionales que colaboren con las F.C.P.
- 6.- Las diferencias territoriales administrativas, el uso del idioma, de la aplicación de los recursos, etc. han de tener unas limitaciones.
- 7.- Para finalizar diremos que la Patria de los españoles es este viejo y noble solar que llamamos España.

España Patria mía, para tí copiamos estos versos con los que uno de tus poetas te ensalzó un día:

España somos tu y yo
y el hogar que nos ampara,
la tumba de nuestros padres
y el jardín de tu casa.
España es el cielo azul
que amanece en tu ventana,
y las montañas agrestes
que te velan y te guardan.
España es el limpio orgullo
de la historia de la raza;
es el incierto futuro
donde pones tu esperanza
y es tu voluntad de ser
español cada mañana.
España son tus costumbres
y el idioma en que hablas;
y el pan de trigo que comes
también es un poco de España.
España es el "Padre nuestro"
que, acaso, rezas por las mañanas,
y el rojo y gualda que pone
ese nudo en tu garganta
España es el pulso alegre
de tu sangre alborotada,
porque el futuro que es tuyo
también lo será de España.
España es, en fin
lo mejor que tiene España.

Un grupo de alumnos de 4º nivel
de E.G.B.

CARTES

Sr. director de Flor de Card:

Le envío el presente escrito, a ruego de su pronta publicación en la revista que tan dignamente dirige. Dándole las gracias anticipadas por tan digno favor, pasemos al contenido del mismo.

Estimados lectores, en honor a la verdad he de decirles que a principios del presente mes, leyendo o escuchando los medios de difusión a nuestro alcance quedé altamente sorprendido cuando pude ver, que en unas declaraciones que hacía un conocido dirigente de las izquierdas españolas, se nos criticaba y se nos acusaba de cosas inexactas y sin fundamento.

Me refiero en este caso, al ya conocido Secretario General del Partido Socialista Obrero Español (PSOE), el compañero Felipe González. Este compañero sin ningún miramiento de causa tuvo la osadía de decir a través de los medios de difusión, para salir al paso de las acusaciones realizadas por nuestro camarada Santiago Carrillo, en la revista alemana "Konkret", de que "Ellos tienen la absoluta seguridad, que el Partido Comunista de España, nuestro partido, recibe ayuda financiera de los laises del Este". Y una ayuda cuantiosa, según él, ya que podemos hacer y llevar a cabo, la elaboración de nuestro periódico "Mundo Obrero" y que su coste de elaboración asciende a los trescientos millones de pesetas. Mientras que ellos, con 121 diputados en el Parlamento, 60 senadores, y siendo el partido mayoritario de nuestro país, no pueden mantener un periódico diario como nosotros.

Compañero, todos sabemos y es cosa cierta y real y las pasadas elecciones lo demostraron muy claramente, que el PSOE es el partido de la oposición mayoritario del país. Pero yo preguntaría: ¿Es mayoritario en militantes o en votos? Si es lo primero, no me explico que no podáis elaborar un periódico diario como nosotros. Ahora bien, si es mayoritario debido a los votos alcanzados en las referidas elecciones, se explica el que no podáis tener recursos financieros como nosotros.

Aunque digáis o afirméis, de que el Partido Comunista de España recibe ayuda financiera de los Países del Este, cosa inexacta y sin fundamento -repito-, acto seguido os aclararé de donde nos proviene esta ayuda financiera de la cual hablais, remitiéndole y dándole lugares tan inexactos.

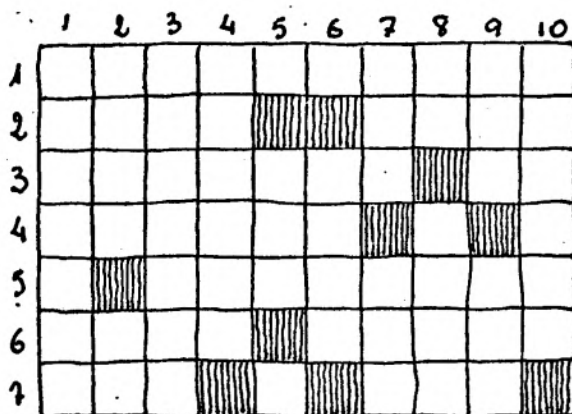
Debeis saber y para que quede bien claro de una vez por todas, que los únicos recursos financieros con que cuenta hoy, el Partido Comunista de España provienen de las cotizaciones de sus miembros, de la ayuda voluntaria de sus simpatizantes y de la financiación pública del Estado. Hay que tener en cuenta que, las rifas periódicas que realiza el PCE, la desinteresada, abnegada y revolucionaria labor de la gran mayoría de sus militantes, en la venta de sus correspondientes bonos, es parte integrante del fortalecimiento de sus recursos financieros. De esta forma es como tenemos el dinero para los posibles gastos del Partido y mantenimiento del mismo. Y no con las ayudas que decís, puesto que no existen.

Así que dejémonos ya de lanzarnos críticas y acusaciones, unos a otros, tendentes a autodestruirnos. Mientras nuestros verdaderos enemigos, el capitalismo, el fascismo y sus aliados campean a sus anchas por todo nuestro país. Nada se lo impide, ya que con nuestras posturas y comportamientos les estamos haciendo el juego. Compañero, basta ya, enterremos de una vez y para siempre nuestras utópicas y equivocadas diferencias. Unidad, unidad y unidad.

VLADIMIR Y GASPAR SOLER

si lleu...

m.g.

HORITZONTALS.- 1-Muntanya de l'illa de Mallorca. 2-Atzavara. Agutzil, sicari. 3-Persona ins truida en literatura. Article familiar femení. 4-Gingivitis. La lletra setze de l'alfabet. Símbol químic del nitrogen. 5-Repetició, recaiguda. 6-Governador. Delegat, emissari. 7-Sacca, bossa. Vocal. Andre ...compositor peruà.

VERTICALS.- 1-Calamitats. 2-Lleuger, veloç. Extremitat. 3-Irònic. 4-Jersey. 5-Adinerat, opulent. 6-Consonant, Casa de caritat. 7-Llevant. D'ençà. 8-Article literari femení. Taca, llentia. 9-Flor heràldica. Urna, tassó. 10-Afamat, famolenc.

NYTRL L S M J F K E A B C
P R T J L E C O I N Y R E M Z
Ç L R M E B A J N Y L I S T E
M L A R V A L I L J R N Z O T
I S M B A T I E L R O R T A H
N Y U P N R C B D E L R A M R
J S N N T A A N A O J A D E S
R M T J U L N D S F P D B I R
I S A N Y Z T X I C L N S E C
F L N A B U R G U E S A I R L
J S A L L X E L O R P R N T D
L S O N T O R R E L L A M I L

En aquesta sopa de lletres hi trobareu, si les cercau, els noms de deu serres i massissos de l'Illa de Mallorca.

SOLUCIONS

M A S S A N E L L A
A G A U S A I G
L I T E R A T S A
U L I T I S P
R E C I D I V A
E M I R L E G A T
S A C E S A S

S O N T O R R E L L A
A
N A B U R G U E S A
A
J
N
J
N
U
M
A
R
T
L
S
L
C
O
N
J
O
D
F
I
A
D
M
R
A
V
L
N
L
I

FLOR DE CARD Bolletí-revista del Card, Centre Cultural de Sant Llorenç des Cardassar, carrer Mossèn Galmés, 67. Desembre de 1979. Número 41. Dipòsit legal 765-73. Edita el Card. Director: Barto - meu Domenge i Amer.

TAULA

Portada	Els Reis porten presents	Josep Cortès
2	Manifest	Grup Independent
3	El trist destí d'una biblioteca	Guillem Pont
5	Recull	Antònia Servera
5	Nota	Redacció
6	Carta als regidors	Antoni Sansó
7	Poesia	Bartomeu Matamalas
8	Espipellades	Josep Cortès
9	Poble i opinió	Bàrbara Mesquida
12	Es racó de sa padrina	Joan Rosselló
13	Ses matances	Francesc Clapés
14	L'home, el carrer i el tràfic	Joan Caldentey
15	De cap a cap d'any	Guillem Quina
17	Notes demogràfiques	
18	Exposició	Josep Cortès
19	Concepto de Patria	Grup d'alumnes
20	Cartes	Vladimir i G. Soler
21	Si lleu...	M.G.
22	Darrera plana	Redacció

COL.LABORADORS

Confecció: Elisabet Nicolau.
Tresoreria i difusió: Guillem Quina.

NOTA

Els articles apareguts en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus propis autors.

subscriviu-vos a

**flor
de card**

la millor revista del poble

MALDAMENT EL BATLE DIGUI QUE NO PASSEM PENA, QUE JA VENDRÀ EN EL SEU TEMPS, NOLTROS SEGUIM DIENT QUE VOLEM NOMS POPULARS I EN MALLORQUÍ A PLACES I CARRERS!!!!!!!!.

PER VENTURA, SI FEIM BONA, QUE NO HO CREC, PELS REIS DE L'ANY QUE VE, DEIXAREM DE PASSAR I EL CARRER CARRERO BLANCO.

Darrerada l'any